

Eindelijk zijn we weer op pad en dit is het eerste reisverslag in een hele lange periode. De Zeezwaluw is intussen alweer een paar weekjes in Martinique.

We zijn aangekomen in Saint Pierre in het NW van het eiland.

Na een dag of tien in een dag-hopje verder naar Le Marin in het zuiden afgezakt. Daar blijven we tot ruim na de feestelijke december maand. Voor we verder gaan in het heden, meer over onze oversteek van Curaçao naar Martinique.

Van west naar oost de Caribische Zee bezeilen

Hoe doe je dat? Als je de zeilersbijbel "World Cruising Routes" van Jimmy Cornell erop na slaat is het een moeilijke richting om te zeilen. De $\pm 500\text{Nm}$ van Curaçao naar Martinique zeil je constant tegen de heersende oostelijke passaatwind *én* de $\pm 1-1.5\text{kn}$ stroom in. Dat hadden we ook al van "kenners" gehoord die dit traject regelmatig zeilen. Zelf hadden we 2 jaar geleden in maart die ervaring (harde oostelijke wind met korte, steile golven) want we kwamen niet verder dan Bonaire. Dat moesten we nu dus anders aanpakken!

De beste periode zou in april en mei of in november zijn. De passaatwind is dan (meestal) minder sterk en daardoor de tegenstroom ook. Omdat we april/mei 2020 vanuit St Maarten willen oversteken naar de Azoren, blijft de novembermaand over.

Onze tactiek zal zijn: vertrekken met een gunstig weerwindow, liefst weinig wind ($\pm 5-10\text{kn}$) voor de eerste 2 dagen. Vanaf Curaçao, rond de zuidpunt van Bonaire, daarna zover mogelijk oost-noordoost zeilen. Op tenminste 20NM ten noorden blijvend van de Venezolaanse Eilanden groepen "De Aves" en "Los Roques".

Dit alles uiteraard (ahum) op een zo comfortabel mogelijke koers en/of motorsailend. Vanaf één van de laatste Venezolaanse eilandengroepen, een directe koers zetten naar Martinique of één van de eilanden noordelijker, Dominica of Guadeloupe. Alles afhankelijk van de sterkte van de wind en stroming uiteraard. Dat is het uitgedachte plan, een goed plan vinden we.

Half november is er eindelijk een goed weerwindow

Op de Atlantische Oceaan is het qua wind al weken rustig en daar komt het weer voor ons vandaan. En ja hoor, de vooruitzichten voor een lang en gunstig weerwindow voor de Caribische Wateren, vanaf de 13de november is het startsein dat we op weg kunnen naar Martinique. De laatste inkopen worden gedaan, het eten voor 3 dagen wordt "voorgekookt" en de Zeezwaluw wordt van "woonboot" weer omgebouwd tot zeilboot. Op 13 november doen we een rondje "uitklaren" bij de officiële instanties in Willemstad, wat geen problemen opleverde. Op de terugweg naar het Spaanse Water wordt vers brood, groente en fruit ingekocht, voor we bij Luuk langs rijden om onze huurauto (van een jaar) in te leveren.

Luuk brengt ons terug naar zeilvereniging Asiento waar we tijdelijk lid zijn en waar ons "rubbertje/dinghy" is geparkeerd. Boodschappen en wij worden in de dinghy gehesen waarna we voor de laatste keer van Asiento terugvaren naar de Zeezwaluw.

Eénmaal terug aanboord wordt de dinghy aan boord gehesen, afgetakeld en vervolgens netjes op de kop onder de giek zeevast gelegd.

Zo, het begint er al op te lijken dat we eindelijk weer op avontuur gaan met de

Asiento zeilclub

Zeezwaluw. De zijflappen van de bimini worden weggehaald en de grote bimini wordt vervangen door de kleine voor onderweg. Windvaan en sleepgenerator in positie op de hekstoel waar het buitenboordmotortje al hangt. Het wordt weer druk op de kont van de Zeezwaluw!

De high-aspect fok wordt op de rol gezet en wat laatste dingetjes aan dek geregeld. Nog even goed nadenken of we nix vergeten hebben na zo lang stilliggen. Maar we denken dat we er klaar voor zijn en genieten van een laatste zonsondergang op het Spaanse Water.

Eindelijk op pad

Donderdagmorgen 14 november met het eerste licht (we waren toch vroeg wakker) wordt het anker opgehaald. Dat gaat niet zo soepeltjes als we dachten. Er zit een (vermoedelijk al jaren) onderwater drijvende ondiepte-ton plus de bijbehorende bak beton rond de ketting gedraaid. Netjes los maken was geen optie dus het duikmes kwam er aan te pas om ons te bevrijden van het lastige obstakel. Nadat het anker eenmaal boven en gezeerd is, kunnen we op de motor richting uitgang en zeegat varen.

Na veilige passage van de nauwe en de ondiepe uitgang van het Spaanse Water en in diep water aangeland, hijst Riens het grootzeil met 1 rif waarna de highaspect volgt. Eénmaal onderzeil kunnen we op een redelijke ZO-koers snelheid maken in de 15kn oostelijke wind.

De zee is nog iets bokkig maar we genieten dat we weer onderzeil zijn. De motor blijft zachtjes mee pruttelen om de Zeezwaluw wat scherper aan de wind te laten zeilen. Na wat slagen zijn we in de late middaguren vlak bij Klein Curaçao. Het is niet druk en we besluiten een vrije ankerboei op te pikken en er de nacht door te brengen.

Klein Curaçao

Om half elf de volgende morgen glijden de lijnen uit het oog van de boei en gaan we weer verder. De hele dag schijnt het zonnetje en de wind is oost 3-4 Bft. Al slagen makend proberen we zuid van Bonaire langs te gaan. In de middaguren, net west van de zuidpunt staat er een sterke tegenstroom en het kost wat moeite om die verrekte zuidpunt te ronden. Op een gegeven moment maken we de slag NO zo lang dat we Kralendijk zien liggen. Peter van "SY Elisabeth" die daar aan een boei ligt, ziet ons op de AIS naderen en roept ons zelf op om te informeren wat onze bestemming is. Of we soms toch Bonaire aandoen. We hebben eraan gedacht, maar besluiten om het niet te doen, hoe gezellig het ook geweest zou zijn met al de zeilboten die er liggen en die we kennen. Je bent zo een paar dagen verder voor je weer weggaat. Misschien is het weerwindow dan niet meer zo gunstig.

Na het voor-geprepareerde jachtschotel diner, starten we onze wachtjes als vanouds; 1 uur op en 1 uur af voor de eerste nacht. We slapen toch nooit echt goed die eerste nacht. De "af-wacht" ligt heerlijk te slapen/dommelen in de koele lucht op het dikke kussen in de kuip en niet binnen in de 30+ graden hitte. In de tropen heb je geen lange schemering en om half 7 is het al pikkedonker. Maar de heldere sterrenhemel met miljoenen sterren die staan te schitteren aan het donkere firmament, maken veel goed. Gelukkig is het een paar dagen na volle maan en rond 9 uur hebben we al veel licht van de nog bijna volle maan. Bij dit licht maken we de hele nacht slagen tot de zuidpunt van Bonaire gerond is. Daarna steken we aan de oostzijde naar het noord-oosten om vrij te blijven van de eerste Venezolaanse eilanden groep.

Wind en geen wind

In de loop van de nacht neemt de wind steeds meer af en uiteindelijk om 7 uur in de ochtend

wordt Mr. Perkins wakker geschud om de Zeezwaluw wat voortgang te geven. De zeilen helpen eerst nog wel mee, maar uiteindelijk gaat het voorzeil in en even later het grootzeil naar beneden.

Zachtjes pruttelen we met een gangetje van 3-4 knopen naar het oosten. Op 16 november om 9 uur, 2 dagen na vertrek van het SW, hebben we **97Nm** van de 500Nm afgelegd, maar niet allemaal in de juiste richting.

In de middag (20 mijl boven de Avis eilanden) genieten we urenlang van een show springende en jagende tonijnen rond de boot. We herkennen zelfs de yellow fin tuna in zijn natuurlijke element i.p.v. op ons bordje. De zee wordt steeds rustiger en regelmatig zien we hele blakke stukken als een spiegel glimmen, maar geen wolken te bekennen voor wat wind!

Aan het eind van de middag trekken we het voorzeil er weer bij en dat scheelt toch 1 kn in snelheid, maar nog niet genoeg wind om echt te zeilen. Na een heerlijke pasta maaltijd starten we weer met onze wachtjes. Dit keer 1-2-3 uur en dat bevalt prima.

Bij het glore van de dageraad, op de 3de ochtend is er nog steeds geen wind en tuffen we op de motor oostwaarts en ruim noord van de Venezolaanse Eilanden. De zee is nu helemaal glad wat heel erg ongewoon is voor de Carieb!

Controle op afstand

Opeens komt na dagen stilte, de marifoon tot leven. Er wordt in het Spaans gevraagd of het zeilschip op "die en die" positie zich wil melden. Als we checken waar wij zitten, blijkt dat ze de Zeezwaluw misschien

Dat grootzeil doet niet zoveel op een blakke zee

bedoelen (we hebben AIS zenden en ontvangen). Riens meldt zich keurig in het Engels en dan blijkt dat de Venezolaanse Kustwacht ons oproept en even later zien we de Kustwachtboot achter ons opduiken. Ze blijven achter ons varen en na 15 minuten van een vriendelijk vraag- en antwoord informatiegesprek, wensen ze ons een prettige voortzetting van de reis. Bij evt. problemen mogen we ze altijd oproepen. Ze verdwijnen snel in ons kielzog op zoek naar nieuwe slachtoffers. Intussen is er nog steeds geen wind en motoren we zachtjes verder op een gladde zee. Geen wolkje aan de lucht.

Hoeveel diesel zullen we nog verstoken?

De 2 volle jerry kannen met diesel worden uit de bakskist gehaald en kunnen op de gladde zee rustig in de grote tank worden gegoten. Door de vele motoruren is het dieselveil in de grote tank

Nog meer wolken boven een spiegelende zee

al redelijk gedaald. Bijvullen op zee hebben we nog nooit eerder hoeven doen! Om 1 uur in de middag "lijkt" er iets wind te komen, maar uiteindelijk zet het niet door.

Omdat we zelfs geen vaarwind hebben terwijl de koperen ploert (de zon) wel staat te branden aan de hemel, is het bloed heet. Er zijn aan de verre horizon schitterende wolkenformaties behalve boven ons. Dan maar weer wat eten. Van gisteren is nog wat Pesto Pasta over en dat maken we vandaag soldaat!

Pas op 18de november kan 's morgens om 8 uur eindelijk de motor af. Maar ja de wind is slechts een zuchtje en zonder motor is de snelheid 3kn met een dwarse stroming zodat de koers 10° is. Dat schiet ook niet echt op als je koers, richting Martinique, 90° moet zijn. Vandaag genieten we wel van diverse groepjes dolfijnen die onze koers kruisen. Ze hebben geen zin om ons gezelschap te houden met die slome snelheid, dus spurten ze verder op weg naar elders.

Tot 6 uur in de middag proberen we door slagen te maken toch een stukje in de goede richting te komen, wat niet erg lukt. Ook de wind geeft het weer op. Dan maar opnieuw de motor op een zacht pitje bij.

Met opnieuw 3-4 kn economische snelheid (weinig toeren om diesel te sparen) koersen we in oostelijke richting. Vandaag hebben we een schitterende zonsondergang met mooie kleuren en heel aparte banen van licht door de zon die net achter de horizon is verdwenen.

De schitterende zonsondergang met de heel aparte banen licht

Als 2de traktatie vandaag hebben we voor het diner een Kerrie-kool-gehaktschotel die er ondanks de hitte heerlijk in gaat. Omdat de maan elke dag een uur later opkomt en kleiner wordt, is het elke dag ook wat langer donker voordat we wat profijt hebben van het steeds kleinere maantje.

De volgende morgen, 19 november kan de motor af en op een 8kn briesje uit ZO richting kunnen we toch op de windvaan een koersje van 60-70° lopen, helemaal niet slecht! Om 12 uur 's middags 5 dagen na vertrek, hebben we volgens onze GPS 379Nm afgelegd. We zijn er nog lang niet

Overdag genieten we van Jan van Genten die om de boot zweven, vliegende vissen en opnieuw groepjes kleine dolfijnen. Nadat we het gesneuvelde stuurboord blok voor de bakstag vervangen hebben door een reserve exemplaar, wordt de Monitor windvaan aan het werk gezet want de wind komt nu uit het noorden en we kunnen keurig in oostelijke richting varen. We scheren de wacht weer in na het diner van jachtschotel, (ja, we maken maaltijden altijd voor 2x).

De windvaan aan het werk

Blinde passagier

Vlak voor zonsondergang landt er een grote gansachtige vogel (zie foto's) op ons voordek.

Onze onbekende blinde passagier

Eerst denken we dat het een pelikaan is, maar als we voorzichtig uit het voorluik kijken is dat niet het geval. Het beest is grijswit en heeft zwemvliespoten, lijkt nog het meest op een Jan van Gent maar met de verkeerde kleuren.

Iemand die weet mag het zeggen! Als zijn/haar eerste activiteit, opent het beest zijn achterdeur en markeert zijn/haar territorium. Hij/zij is de hele nacht gebleven kan je nagaan hoe het voordek er in de ochtend uitzag

Tot 3 uur in de nacht varen we geruisloos over een redelijk rimpelloze zee. Daarna is het weer gebeurd met de pret. Van 4.30 tot 6.30 en moet de motor weer voor voortgang zorgen en het voorzeil wordt weer ingerold. Intussen is het al 20 november geworden.

Broodproducten bereiken de uiterste houdbaarheidsdatum

Ook deze dag wordt gekenmerkt door geen of heel weinig wind, de motor gaat aan & uit bij het lichtste briesje en met een slakkengangetje gaan we min of meer in de goede richting. Ons laatste restje brood blijkt vandaag beschimmeld. Gelukkig hebben we voldoende alternatieve mogelijkheden zoals zelf broodbakken, geroosterd brood, pitabrood of wraps. De warme maaltijden zijn nog steeds volop voorradig en vandaag eten we opnieuw heerlijke Pesto Pasta.

Hoeveel diesel bewaren voor de laatste mijlen?

Door de hoeveelheid motoruren, maken we ons toch een beetje zorgen over de nog resterende hoeveelheid diesel in de tank ten opzichte van de nog te zeilen mijlen. Wat we doen is het "lezen" zijn de rimpels op het water! Zou er daar verderop wind zitten bij dat rimpelige stuk? Dat vragen we ons meerdere keren af. Maar onze stille wens voor wind, wordt niet verhoord. 's Avonds om 12 uur hebben we een afstand van **470Nm** afgelegd, maar moeten nog zeker 150Nm op een rechtstreekse koers naar Le Marin. Voor die afstand hebben we onvoldoende diesel rekenen we uit. Gedurende de nacht is er nog steeds geen wind maar besluiten om tot de ochtend Mr. Perkins nog te laten werken terwijl we de koers verleggen naar Saint Pierre in het NW van Martinique. Het is de kortste afstand, we kunnen voor de kust ankeren, inkleren en daar ook de broodnodige diesel kopen!

Donderdag 21 nov om 9 uur in de ochtend, zetten we de motor uit om de ongeveer laatste 50 liter diesel te sparen voor als we echt in de buurt van land zijn. We sturen op de hand (1 uur op - 1 uur af), want zelfs de windvaan wil niet sturen op dit windje.

Ook vandaag kenmerkt zich door af en toe een pufje wind en geen wind. De Zeezwaluw dobbert soms de goede kant uit en soms ook niet door de tegenstaande stroming.

De laatste 24 uur

We hangen de hele warme dag wat in de kuip, zonder ook maar iets anders te doen dan handsturen. We zijn het eigenlijk een beetje beu! We willen aankomen!!! Dat er geen wind voor zo'n lange tijd zou staan op de Caribische Zee, is wat we nooit hadden gedacht!! Geduld is een schone zaak zeggen ze dan ... maar o zo moeilijk.

Als lunch eten we ons laatste restje Pesto Pasta. Van onze 3 pakken XL pita brood (á 6 st elk) blijken er maar 4 st goed te zijn, die lekker gevuld dienen als ons diner. De rest heeft last van schimmel en mag zwemmen.

Om diesel te sparen voor aankomst gaat 80 mijl voor Martinique de motor af. We willen minimaal 50 liter overhouden om toch brandstof te krijgen als de boot rolt op de deining van de zee of tripperboten. Op de blakke zee staat er zo weinig wind dat de richting moeilijk te bepalen is. Met hele kleine koers correcties laten we de wind van 45 graden inkomen waardoor onze eigen snelheid iets aan de wind toevoegt. Tot onze verbazing levert het uiteindelijk een snelheid van 1,5 knoop op. De windvaan wordt vertroeteld en houdt de wind in de juiste hoek. De opzet was meer om rollen te voorkomen maar uiteindelijk maken we ook wat voortgang in de goede richting. De maanloze avond hult ons in een grijs wereldje met een sterrendak. Om 2 uur s 'nachts komt het maantje op, van de bijna volle maan bij vertrek is nog maar een klein sikkeltje over maar geeft toch weer een horizon op de zwarte zee.

De AIS wordt wakker en verteld dat er een boot op 27 mijl voorlangs gaat. We sukkelen verder. We komen toch dichterbij en de steden op Martinique geven een gloed aan de hemel in het oosten. Heel langzaam worden in die gloed individuele lichtjes zichtbaar. Bij het aanbreken van de dag, zien we de hoge bergen van Dominica en Martinique uit de schemer voor ons opduiken. Al 571Nm afgelegd!

Rond 8 uur in de ochtend als we nog ongeveer 30Nm van Saint Pierre zin, starten we de motor weer. Op economische snelheid varen we het laatste stuk naar Saint Pierre waar we om 19 uur, uiteraard in het donker, aankomen. We scharrelen in het pikdonker op geleide van de digitale Navionic kaart naar een veilige ankerplek. Het anker valt in 8m diep water en ligt goddank in één keer goed. De motor gaat voor het laatst deze trip af. Heerlijk wat een rust!

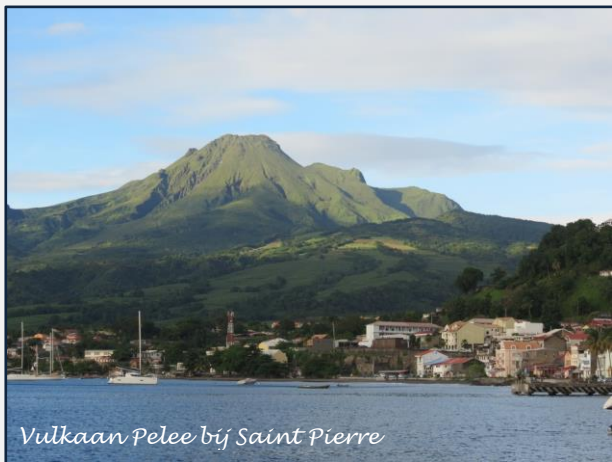
De afgelopen 9 dagen hebben we totaal **607Nm** afgelegd over een afstand die rechtstreeks ongeveer 500Nm zou moeten zijn. Het aantal motoruren is geëindigd op **107 uur!**

De kurk gaat van de fles en we nippen van ons eerste wijntje sinds vertrek uit Curaçao. Ondertussen genieten we van de lichtjes aan de wal. Morgen het onbekende Saint Pierre op Martinique verkennen, nu eerst heerlijk slapen.

Saint Pierre, de "wereldstad" aan de westkust van Martinique

De volgende morgen worden we wakker van de kerkklok die 6 uur slaat. Het geluid van kerkklokken terwijl we geankerd liggen, hebben we jaren niet gehoord! Even later doet een schorre haan de ochtendroep nog eens dunnetjes over, geweldige geluiden om bij wakker te worden!

Vulkaan Pelee bij Saint Pierre

Eenmaal wakker, gaan we eerst opnieuw ankeren, maar dan in het juiste ankergebied en niet in het visgebied. We kiezen een mooi plekje niet te ver van de stadskade en onder de rook van de vulkaan Pelee.

De dinghy wordt gereedgemaakt om naar de kant te varen. De lege dieselkannen en het sleurkarretje vinden een plekje in het boot waarna we in 2 minuten bij de kade zijn.

We maken ons bootje vast en lopen als eerste naar het tankstation en kopen 45 liter diesel in. Wel andere prijzen (2x zo duur) dan in Curaçao.

Op de terugweg lopen we langs het restaurant met "douane-faciliteiten" waar we zelf op de computer ons kunnen inklaren in Martinique en dat helemaal gratis! Bij de supermarkt vlakbij de kade en op het marktje er tegenover, kopen we brood, groente, fruit en Franse wijn.

Dat is genoeg activiteit op ons eerste dagje in Martinique besluiten we. Per dinghy terug naar de Zeezwaluw en verder uitrusten in de kuip, terwijl we genieten van de bedrijvigheid om ons heen.

In het volgende reisverslag zullen we jullie meer vertellen over onze capriolen op Martinique.

Wordt vervolgd!

Riens en Ineke Elswijk ab SY Zeezwaluw